

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۸۲۰

تاریخ ۱۳۸۰ / ۲ / ۲۱

پوست

بسم تعالی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۰، ۱۱، ۷۱۷ صبح

تاریخ ثبت: ۸۰، ۲، ۲۲ عصر

اقدام کننده:

طرح تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - اصطلاحات و عبارات بکاربرده شده در این قانون دارای معانی زیر می باشد:

قانون - قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی.

سرمایه گذار خارجی - اشخاص حقیقی و حقوقی با تابعیت خارجی و ایرانیان مقیم خارج و همچنین مؤسسات و سازمان های بین المللی که مجوز سرمایه گذاری موضوع ماده (۷) را اخذ نموده باشند.

سرمایه خارجی - انواع سرمایه اعم از نقدی و یا غیر نقدی که توسط سرمایه گذار خارجی به عنوان سرمایه سهمی و یا تسهیلات مالی به کشور وارد می شود و شامل موارد زیر می گردد:

الف - وجوه نقدی که به صورت ارز قابل تبدیل، از طریق نظام بانکی یا دیگر طرق انتقال وجوه که مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشد، به کشور وارد شود،

ب - ماشین آلات و تجهیزات،

ج - ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله و مواد اولیه، افزودنی و کمکی،

د - حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی،

ه - سود سهام قابل انتقال سرمایه گذار خارجی،

و - سایر موارد که انتقال آن به صورت ارز یا کالای مجاز به تصویب هیأت رسیده

باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۸۲۰

تاریخ ۱۳۸۰ / ۲ / ۲۱

پیوست

تعلیه

سرمایه‌گذاری خارجی - به کارگیری سرمایه خارجی در یک بنگاه اقتصادی جدید یا موجود پس از اخذ مجوز سرمایه‌گذاری.

مجوز سرمایه‌گذاری - مجوزی که برطبق ماده (۷) این قانون برای هر مورد سرمایه‌گذاری خارجی صادر می‌شود.

سازمان - سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران موضوع ماده (۵) قانون تشکیل وزارت امور اقتصادی و دارایی.

شورای عالی - شورای عالی سرمایه‌گذاری موضوع ماده (۷) قانون اساسنامه سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران.

هیأت - هیأت سرمایه‌گذاری خارجی موضوع ماده (۷) این قانون.

فصل دوم - شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی

ماده ۲ - سرمایه‌گذاری‌های خارجی که براساس مفاد این قانون پذیرفته می‌شوند از تسهیلات و حمایت‌های این قانون برخوردارند. این سرمایه‌گذاری‌ها به دو طریق زیر قابل پذیرش هستند:

الف - سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در کلیه زمینه‌هایی که فعالیت بخش غیردولتی در آن مجاز می‌باشد.

ب - سرمایه‌گذاری خارجی در کلیه بخش‌ها، در چارچوب روش‌های مختلف تأمین مالی از قبیل روش تأمین مالی پروژه، ساخت، بهره‌برداری و واگذاری و بیع متقابل.

تبصره - مادام که سرمایه خارجی موضوع روش‌های «ساخت، بهره‌برداری و واگذاری» مندرج در بند (ب) این ماده و سود مترتب بر آن مستهلک نشده است، اعمال

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۸۴

تاریخ ۲۱ / ۲ / ۱۳۸۰

پیوست

تعلیه

حق مالکانه موقت بر بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر توسط سرمایه گذار خارجی مجاز می باشد.

ماده ۳ - در صورتی که سرمایه خارجی متعلق به دولت یا دولت های خارجی باشد، این گونه سرمایه ها خصوصی تلقی خواهد شد و تابع قوانین و مقررات تجاری بوده و از مصونیت دولتی و دیپلماتیک برخوردار نمی باشد.

ماده ۴ - سیاست گذاری و تعیین شرایط و ضوابط سرمایه گذاری های خارجی موضوع این قانون، از جمله تعیین میزان حداکثر مشارکت خارجی در بخش ها و فعالیت های مختلف اقتصادی و نیز زمینه هایی که سرمایه گذاری خارجی در آن ها مجاز نمی باشد به پیشنهاد شورای عالی و تصویب هیأت وزیران صورت می پذیرد.

ماده ۵ - پذیرش سرمایه گذاری خارجی در جمهوری اسلامی ایران نباید متضمن اعطای حقوق انحصاری و امتیاز توسط دولت به سرمایه گذاران خارجی باشد. منظور از حقوق انحصاری و امتیاز، حقوق ویژه ای است که سرمایه گذاران خارجی را نسبت به سرمایه گذاران داخلی در موقعیت انحصاری قرار دهد.

فصل سوم - مراجع ذی صلاح

ماده ۶ - سازمان، تنها نهاد رسمی تشویق سرمایه گذاری های خارجی در کشور و رسیدگی و اخذ تصمیم نسبت به کلیه امور مربوط به سرمایه گذاری های خارجی می باشد و درخواست های سرمایه گذاران خارجی در خصوص امور مربوطه از جمله پذیرش، ورود، به کارگیری و خروج سرمایه می باید به آن سازمان تسلیم گردد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۸۲۰

تاریخ ۱۳۸۰ / ۲ / ۲۱

پوست

بسم تعالی

ماده ۷ - به منظور رسیدگی و اخذ تصمیم درخصوص درخواست‌های موضوع ماده (۶)، هیأتی با نام هیأت سرمایه‌گذاری خارجی به ریاست معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی به عنوان رئیس کل سازمان و مرکب از معاون وزارت امور خارجه، معاون رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، معاون رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و حسب مورد، معاونین وزارتخانه‌های ذی‌ربط تشکیل می‌گردد.

در ارتباط با درخواست پذیرش، مجوز سرمایه‌گذاری پس از تصویب هیأت با امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می‌گردد.

تبصره - سازمان مکلف است درخواست‌های سرمایه‌گذاری را پس از بررسی مقدماتی حداکثر ظرف (۱۵) روز از تاریخ دریافت آنها همراه با نظر خود در هیأت مطرح نماید. هیأت موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ مطرح شدن درخواست‌های مذکور به موضوع رسیدگی و تصمیم نهایی خود را کتبا اعلام نماید.

ماده ۸ - به منظور تسهیل و تسریع امور مربوط به پذیرش و فعالیت سرمایه‌گذاری‌های خارجی در کشور، کلیه دستگاه‌های ذی‌ربط از جمله وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گمرک جمهوری اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکت‌ها و مالکیت صنعتی و سازمان محیط زیست مکلفند نسبت به معرفی یک نماینده تام‌الاختیار با امضای بالاترین مقام دستگاه به سازمان اقدام نمایند. نمایندگان معرفی شده به عنوان رابط و هماهنگ‌کننده کلیه امور مربوطه در آن دستگاه با سازمان شناخته می‌شوند.

بیت

فصل چهارم - تضمین و انتقال سرمایه خارجی

ماده ۹ - سرمایه گذاری های خارجی مشمول این قانون از کلیه حقوق، معافیت ها و تسهیلاتی که برای سرمایه گذاری های داخلی موجود است به طور یکسان برخوردار می باشند.

ماده ۱۰ - سرمایه گذاری خارجی مورد سلب مالکیت و ملی شدن قرار نخواهد گرفت مگر برای منافع عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت مناسب غرامت به مأخذ ارزش واقعی آن سرمایه گذاری بلافاصله قبل از سلب مالکیت.

تبصره ۱ - تقاضای جبران خسارت وارده باید حداکثر در مدت یک سال پس از سلب مالکیت یا ملی شدن به هیأت تسلیم شود.

تبصره ۲ - اختلاف ناشی از سلب مالکیت یا ملی شدن براساس ماده (۱۹) این قانون حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۱ - واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه خارجی به سرمایه گذار داخلی یا با موافقت هیأت به سرمایه گذار خارجی دیگر مجاز می باشد. در صورت انتقال به سرمایه گذار خارجی دیگر، انتقال گیرنده از نظر مقررات این قانون جایگزین و یا شریک سرمایه گذار قبلی خواهد بود.

تعالیه

فصل پنجم - مقررات پذیرش، ورود و خروج سرمایه خارجی

ماده ۱۲ - سرمایه خارجی می‌تواند به یک یا ترکیبی از صور زیر به کشور وارد و تحت پوشش این قانون قرار گیرد:

الف - وجوه نقدی که به ریال تبدیل می‌شود.

ب - وجوه نقدی که به ریال تبدیل نمی‌شود و مستقیماً برای خریدها و سفارشات مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی مورد استفاده قرار گیرد.

ج - ارقام غیرنقدی پس از طی مراحل ارزیابی توسط مراجع ذیصلاح.

تبصره - ترتیبات مربوط به نحوه ارزیابی و ثبت سرمایه خارجی در آئین‌نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد.

ماده ۱۳ - نرخ ارز مورد اعمال برای تبدیل ارزش سرمایه خارجی به هنگام ورود یا خروج و همچنین کلیه انتقالات ارزی مربوطه در همه حال، بالاترین نرخ تبدیل ارزهای قابل تبدیل به ریال در شبکه رسمی کشور می‌باشد.

ماده ۱۴ - اصل سرمایه خارجی و منافع آن یا آنچه که از اصل سرمایه در کشور باقی مانده باشد با دادن پیش‌آگهی سه ماهه به هیأت و بعد از انجام کلیه تعهدات و پرداخت کسورات قانونی و تصویب هیأت قابل انتقال به خارج خواهد بود.

ماده ۱۵ - سود سرمایه‌گذاری پس از کسر مالیات و عوارض و اندوخته‌های قانونی با تصویب هیأت قابل انتقال به خارج است.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۸۴۰

تاریخ ۱۳۸۰ / ۱ / ۲۱

پوست

تعالیه

ماده ۱۶ - پرداخت‌های مربوط به اقساط اصل تسهیلات مالی و هزینه‌های مربوطه، قراردادهای حق اختراع، دانش فنی، کمک‌های فنی و مهندسی، اسامی و علائم تجاری، مدیریت و قراردادهای مشابه در چارچوب سرمایه‌گذاری خارجی براساس مصوبات هیأت، قابل انتقال به خارج می‌باشد.

ماده ۱۷ - تأمین ارز برای انتقالات موضوع مواد (۱۴)، (۱۵) و (۱۶) به روش‌های زیر میسر است:

الف - خرید ارز از نظام بانکی،

ب - از محل ارز حاصل از صدور محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارائه خدمات بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن به کار گرفته شده است.

ج - صادرات کالاهای مجاز.

تبصره ۱ - به کارگیری یک یا ترکیبی از روش‌های فوق در مجوز سرمایه‌گذاری درج می‌گردد.

تبصره ۲ - در مورد سرمایه‌گذاری‌های موضوع بند (ب) ماده (۲) این قانون، چنانچه وضع قانون جدید و یا تصمیمات دولت مستقیماً فعالیت بنگاه‌های اقتصادی سرمایه‌پذیر را به گونه‌ای تحت تأثیر قرار دهد که اجرای موافقتنامه‌های مالی مربوطه متوقف و یا با تأخیر مواجه گردد، اقساط سررسید شده مانده تسهیلات مربوطه، مادام که قانون و یا مقررات یادشده جاری است، توسط دولت تأمین و پرداخت می‌گردد.

تبصره ۳ - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است معادل ارزی وجوه قابل انتقال موضوع بند (الف) این ماده را با تأیید سازمان تأمین و در اختیار سرمایه‌گذار خارجی قرار دهد.

تبصره ۴ - چنانچه مجوز سرمایه‌گذاری معطوف به بند (ب) و یا (ج) این ماده

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۸۴۰

تاریخ ۱۳۸۰ / ۲ / ۲۱

پوست

بسم الله

گردد، مجوز مذکور به منزله مجوز صادرات تلقی می‌گردد.

ماده ۱۸ - خروج آن بخش از سرمایه خارجی که در چارچوب مجوز سرمایه گذاری به کشور وارد شده اما به کار گرفته نشده باشد، از شمول کلیه قوانین و مقررات ارزی و صادرات و واردات مستثنی می‌باشد.

فصل ششم - حل و فصل اختلافات

ماده ۱۹ - اختلافات بین دولت و سرمایه گذاران خارجی درخصوص سرمایه گذاری های موضوع این قانون چنانچه از طریق مذاکره حل و فصل نگردد در دادگاه های داخلی مورد رسیدگی قرار می‌گیرد، مگر آن که در موافقتنامه دو جانبه سرمایه گذاری با دولت متبوع سرمایه گذار خارجی، در مورد شیوه دیگری از حل و فصل اختلافات توافق شده باشد.

فصل هفتم - مقررات نهایی

ماده ۲۰ - دستگاه های اجرایی ذی ربط مکلفند درخصوص صدور روادید، اجازه اقامت، صدور پروانه کار و اشتغال حسب مورد برای سرمایه گذاران، مدیران و کارشناسان خارجی مرتبط با سرمایه گذاری های خارجی مشمول این قانون و بستگان درجه یک آنها براساس درخواست سازمان اقدام نمایند.

تبصره - موارد اختلاف بین سازمان و دستگاه های اجرایی ذی ربط توسط نماینده تام الاختیار رئیس جمهور حل و فصل می‌شود. رأی نماینده مذکور برای کلیه دستگاه های اجرایی لازم الاجرا می‌باشد.

بهدت

ماده ۲۱ - سرمایه‌گذاران خارجی برای مدت (۱۰) سال از تاریخ صدور مجوز سرمایه‌گذاری مشمول قوانین و مقررات زمان صدور مجوز می‌باشند مگر این که قوانین و مقررات آتی شرایط مساعدتری را به وجود آورد. در هر صورت تغییرات قوانین و مقررات مربوط به امنیت ملی، نظم اجتماعی و محیط زیست از شمول این ماده مستثنی است.

ماده ۲۲ - سازمان مکلف است امکان دسترسی همگانی را به کلیه اطلاعات مربوط به سرمایه‌گذاری و سرمایه‌گذاران خارجی، فرصت‌های سرمایه‌گذاری، شرکای ایرانی موضوع فعالیت و سایر اطلاعاتی که در اختیار آن سازمان قرار دارد فراهم نماید.

ماده ۲۳ - کلیه وزارتخانه‌ها و شرکت‌ها و سازمان‌های دولتی و مؤسسات عمومی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مکلفند کلیه اطلاعات مورد نیاز سرمایه‌گذاری خارجی و گزارش سرمایه‌گذاری‌های خارجی انجام شده را در اختیار سازمان قرار دهند تا این سازمان براساس ماده فوق عمل نماید.

ماده ۲۴ - وزیر امور اقتصادی و دارایی مکلف است هر (۶) ماه یک بار گزارش عملکرد سازمان در خصوص سرمایه‌گذاری خارجی موضوع این قانون را به کمیسیون‌های ذی ربط مجلس شورای اسلامی ارسال نماید.

ماده ۲۵ - از تاریخ تصویب این قانون و آئین‌نامه اجرایی آن، قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی - مصوب ۱۳۳۴ - و آئین‌نامه اجرایی آن و همچنین کلیه قوانین و مقررات مغایر با این قانون لغو می‌گردد. از این تاریخ سرمایه‌های خارجی که قبلاً براساس

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیت

شماره ۸۲۰

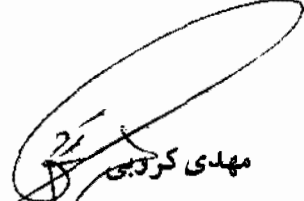
تاریخ ۲۸۰ / ۲ / ۳۱

پوست

قانون مزبور مورد پذیرش قرار گرفته‌اند، تحت پوشش این قانون قرار می‌گیرند. مفاد این قانون توسط قوانین و مقررات آتی لغو نمی‌شود مگر آن که لغو این قانون در قوانین و مقررات مذکور تصریح شده باشد.

ماده ۲۶ - آئین‌نامه اجرائی این قانون ظرف مدت دو ماه توسط وزارت امور اقتصادی و دارائی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

طرح فوق مشتمل بر بیست و شش ماده و ده تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و ششم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. /ن

مهدی کردجیبی
رئیس مجلس شورای اسلامی